

JEDNOTA (7) sb f

e oraz o *prawdopodobnie jasne*; a *jasne*.

sg N jednota (3). ◇ G jednoty (1). ◇ D jednocie (1). ◇ A jednotę (1). ◇ L jednocie (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

1. *Wspólnota, jednomysłność, zgoda, zjednoczenie; tu o kościele chrześcijańskim* (3) :

Zwrot: »przywieść w jednotę« = *zjednoczyć* (1): rácz przywieść lud fwoy w iednotę/ vczyń to prze fwą dobrotę. *ArtKanc* K13.

Wyrażenia: »jednota kościoła« (1): iż nam w tym zámieszaniu lepiej fthać przy ftórych zwyczáioch á przy posłufzeńftwie á iednocie kościoła. *RejAp* 66.

»jednota wiernych« (1): To ieft/ kthorzy nie fą z iednoty wiernych/ mocy słow tych nie zrozumieią. *BibRadz* II 22a marg.

2. *teol. O osobach Trójcy Świętej: wspólność natury* (3) : [aby umysł nasz] wrocił fye też ku początku fweemu/ to ieft/ ku oney wieczney Iedności/ ktora nádewfzyftko/ á od niey wfzyftko/ Bog Wfzechmogący w Troycy iedyny. *SienLek* 42.

Wyrażenie: »trzech jednota« (2): Bo Troyca nie infzego nie iefth/ iedno Trzech iednotá/ kthora záifte Bogiem nie ieft/ iáko theż mnogich ludzi iedność nie ieft człowiekiem. *GrzegRóżn* L4; *SarnUzn* B3.

3. *praw. Wyrażenie: »jednota w prawie« = równość wobec prawa* (1) : Isonomia – Iednota w prawie. [...] Latine iuris aequalitas dicitur. *Calep* 565b.

Synonimy cf JEDNOŚĆ.

Cf JEDNOĆ, **JEDNOŚĆ**, [JEDYNOSTWO], **JEDYNOŚĆ**